

‘Segurament hi ha més engany en el periodisme que en la música’

ENTREVISTA DE ALBERT SOLER GIRONA

Després de treballar de periodista en diverses emissores de ràdio i en el programa de reportatges televisius REC, Clara Sánchez-Castro (Sant Joan de les Abadesses, 1972) ha canviat de registre: acaba de publicar el seu primer disc, Autoretrat, del qual ha compost la lletra i la música de totes les peces (www.clara-autoretrat.com)

Ràdio o cantar: la qüestió és sempre tenir un micro a les mans?

Els micros m'agraden, és cert. Però perquè crec que la veu és el meu instrument de treball. És allò amb què millor m'expresso.

La seva experiència demostra que la crisi pot ser beneficiosa?

No sé si exemple és la paraula, però em vaig trobar que se m'havia acabat la feina i amb un horitzó professional gens clar, amb tota la crisi. I més a la premsa. Llavors vaig pensar: tinc la música, per què no ho faig?

On hi ha més mentida, en una cançó o en la informació periodística?

He, he, jo no enganyo ni fent periodisme ni en les meves cançons. Ara bé, si m'ho pregunta en general, segurament hi ha més engany en el periodisme que en la música.

Clara periodista: faci'm un titular que parli d'Autoretrat.

És un primer disc que no sembla un primer, és un autoretrat sonor sorprenent i molt mediterrani.

Clara cantant: amb quina cançó defineix la premsa actual?

Mmm. aquella de Machín: "¿cómo se pueden querer dos mujeres a la vez y no estar loco?"

Ara que estem en campanya, quina música és la política?

La política és heavy. És heavy metal.

No la temptava presentar-se a O.T?

Mai, ni a aquest ni a cap concurs. La música... no sé com explicar-ho, li tinc molt de respecte. No em sembla malament la gent que s'hi presenta, però jo mai no ho faria. Per exemple, tampoc no canto mai als karaokes.

Així és més lliure?

En aquest disc he fet el que m'ha donat la santa gana, exactament el que jo volia fer.

Quan presentava programes a la ràdio tenia ganes de cantar?

Ganes? Cantava en antena! M'ho feia venir bé per poder fer-ho en alguna entrevista. Els convidats veien la periodista que es posava a cantar i quedaven flipats.

La gent pot pensar que s'ho agafa com un capritx, això del disc...

He estudiat música des de ben petita i sempre m'ha acompanyat, tot i que més de portes endins que de portes enfora. Però la gent no ho sabia. Igual que amb el periodisme: després de la pila d'anys fent ràdio, va semblar que començava a existir quan sortia a REC amb en Jon Sistiaga.

I ara existeix la Clara cantant?

Algú pot pensar que aquest disc ha sortit així, com un bolet, i d'això res. Al contrari, que em porta molts maldecaps. Però ho vull tirar endavant.

Imagini que pot triar entre guanyar-se la vida cantant o amb el periodisme. Què tria?

Home si m'hi pogués guanyar bé la vida, triaria la música. Tot i que el periodisme m'apassiona.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2011/11/06/segurament-engany-periodisme-musica/527471.html?utm_source=rs
s